

A MOHÁCSI IDŐKÖZI VÁLASZTÁS ÖT TANULSÁGA



SZEPTEMBER 27.



Mohács jövője a tét!

**PÁVKOVICS GÁBOR
ELNYERTE A VÁLASZTÓK
BIZALMÁT**

A 2020. szeptember 27-én megtartott mohácsi időközi választáson Pávkovics Gábor, a Fidesz-KDNP jelöltje 56,44 százalékkal győzött, az ellenzéki összefogás aspiránsa, a hivatalban lévő polgármester Csorbai Ferenc 40,39 százalékkal a második helyen futott be. A harmadik helyen pedig a Mi Hazánk színeit képviselő Bernáth Csilla végzett, aki alig három százalékot ért el. A polgármesterjelöltek mellett, képviselőket is választottak. Ennek a választási eseménynek öt fontos tanulságát lehet megállapítani.

1. Nem működött az ellenzék negatív kampánya

Ez a hely jelentős értékkel bírt az ellenzék számára, mivel úgy gondolkodtak, hogy ha itt sikerül győznie valódi versenyhelyzetben a kormánypárti jelölttel szemben a regnáló, baloldali polgármesternek vagy egy nagyon szoros eredményt ér el, akkor az az egész ellenzéki együttműködés jövőjére pozitív hatással lehet. Csorbai Ferenc apósának, az MSZP korábbi pártigazgatójának és pénztárnokának Puch Lászlónak az egykori sajtóérdekeltsége a Népszava és Hírklikk nem vonakodott attól, hogy egy veszteségesként megnevezett luxusapartmanház ügyébe a tavaly tragikusan elhunyt Szekó József és a mostani kormánypárti indulót, Pávkovics Gábort is belekeverje. Az ezzel foglalkozó cikket a szocialistákhoz szintén közelálló Hírklikk is átvette. Csorbai Ferenc ebben az ügyben tett feljelentéssel támogatta meg és próbálta ellensúlyozni az elmúlt egy éves vérszegény teljesítményét és mostani kampányát. Ez a negatív kampánystratégia a tegnapi eredmények tükrében elbukott, mivel a kormánypártok jelöltjei masszív győzelmet arattak.

2. Kétharmados kormánypárti siker a mandátumarányok tekintetében

A felfokozott hangulatra jellemző, hogy fél órával az urnazárás előtti időpontig a 15.335 választópolgárnak az 53,36 százaléka adta le a szavazatát. Ezzel szemben 100 százalékos feldolgozottságnál a részvétel tavaly 38,92, 2014-ben 30,84, 2010-ben pedig 33,82 százalékot jelentett. Szekó József a települést huszonegy évig vezette és a város fejlődése visszatükröződött az általa elért választási eredményeken is és azon is, hogy ezt a gyarapodást politikai hovatartozástól függetlenül elismerték. Ezen hozzáállás eklatáns példája, hogy 2002-ben az MSZP is felkérte saját jelöltjének az akkori önkormányzati választásokon. A polgármesterjelöltekre most összesen 8342 voks érkezett, míg 2014-ben csak 4841 szavazatot adtak le az akkori indulókra. Ennek fényében nem érdemes összevetni a különböző jelöltekre leadott szavazatszámokat, továbbá a

világjárvány és az elmúlt egy év mohácsi eseményei miatt meglehetősen turbulens légkörben zajlott ez a választás. A polgármesterrel együtt a tizenkét fős testületbe összesen nyolc kormánypárti politikus került be, amely azt jelenti, hogy mandátumarányosan nézve egy kétharmados győzelem született.

3. A magas részvétel (megint) nem kedvezett az ellenzéknek és az ellenzéki összefogás nem csodafegyver

A balliberális oldalon szeretik úgy feltüntetni, hogy egy választáson a magas részvétel és az közös együttműködés konstrukciója szinte automatikus sikert garantál nekik. Már a 2018-as országgyűlési választásokon is meghatározó volt részükről az a logika(i bukfenec), hogy minél magasabb a részvétel, annál nagyobb esély van az ellenzéki győzelemre. 2014-ben közel 62 százalékos részvételi arány mellett szerzett kétharmadot a Fidesz-KDNP, majd ezt 2018-ban 69 százalékos részvételnél megismételte. Az ellenzéki összefogás elgondolása tartalmilag alapvetően is egy több sebből vérző és meglehetősen sérülékeny mechanizmus (lásd: Göd, Szolnok), de Mohácson ráadásul egy ilyen félkész terméket kínáltak a polgároknak, mivel a Momentum hivatalosan nem támogatta Csorbai Ferencet, de nem indított ellene jelöltet. Ebből is látszik az, hogy az ellenzék nem képes teljes mértékben megszerveznie a saját politikai közösségét, mivel mindig vannak különböző érdeksérelmek. A magas részvétel nem segített Mohácson sem az ellenzéknek, mivel hiába szavaztak közel huszonöt százalékkal többen most, mint 2014-ben, egy először megmérkőző polgármesterjelölt, így is meghatározó több mint tizenöt százalékpontos különbséggel győzte le a már harmadik alkalommal induló baloldali politikust. Hiába próbálták meg ellenzéki politikusok és újságírók az országos politika szintjére emelni a mohácsi választást nem jártak sikerrel, mivel nem tudtak saját maguk számára megfelelő eredményt elérni.

4. A politikai opportunistust nem díjazzák a választók

A múlt évben 2019. szeptember 9-én lejárt a jelöltállítási határidő a 2019. évi önkormányzati választás tekintetében. Ennek vonatkozásában, amikor 2019 szeptemberének a végén a hivatalban lévő kormánypárti polgármester Szekó József tragikus körülmények között elhunyt, akkor a palettán egyetlen politikai aktor maradt és ez pedig az akkor még az MSZP színeiben induló Csorbai Ferenc személyét jelentette. Elutasítottságára jellemző, hogy összesen 1867 voksot gyűjtött be, viszont 4076 érvénytelen szavazatot adtak le a mohácsi választók. Ebből világosan is látszott, hogy az ellenzéki, baloldali polgármesterjelöltet nem

támogatta, nem akarta már akkor sem a város választópolgárainak a többsége. 2020. július 6-án feloszlatta magát Mohácson a képviselőtestület. Az akkori városvezető pedig már nem az MSZP logója alatt kívánt elindulni, így a 2019-es évben Pécssett már alkalmazott módszer került alkalmazásra, amely szerint egy civil ernyőszervezet égisze alatt indul hivatalosan az ellenzéki jelölt, a pártok viszont továbbra is támogatják. Mohácson ez a szervezet a Változást Akarók Nemzedéke (VAN) nevet viselte, amelynek az a Szigeti József a vezetője, akit Csorbai Ferenc alpolgármesternek szeretett volna kinevezni, de ez elbukott a testület ellenállásán. A baloldali aspiráns mellett a teljes ellenzéki „nehéztüzérség” felvonult, mivel Mohácson kampányolt Kunhalmi Ágnes, az MSZP társelnöke, de Jakab Péter, a Jobbik elnöke is, aki korábban még támadta Puch Lászlót, most pedig a vejét kívánta hatalomban tartani. Ő annak a pártnak az elnöke, amely a szocialista kormány alatt erősödött fel a parlamenti küszöb felé, de az elmúlt évek közös együttműködéseiből az látszik, hogy az ellenzéki térfélen a hatalomszerzés fontosságán kívül más szabály, elv nem létezik. Mohácson a választók az elmúlt egy éves ellenzéki magatartást és a zsákmányszerzést középpontba állító politikát nem jutalmazták.

5. A kemény, hosszútávú és eredményes munka viszont kifizetődik

A politika maga igazából a víziókról kell, hogy szóljon és nem a léleknélküli, konstruktív tartalmat nélkülöző hatalomtechnikai konstrukciókról, amelyek csak ideig-óráig lehetnek életképesek. Szekó József, aki a város irányítását 300 millió forintos hiánnyal vette át, majd tragikus halála miatt úgy hagyta az utókorra, hogy 25 milliárd forint értékben valósult meg fejlesztés, például Ipari park került kialakításra majd fejlesztésre. 2018-2019 környékén 48 fejlesztési program futott, azonban a 2019 előtti városvezetés nem csak a materiális vonatkozásban épített, hanem a szellemi, kulturális élet frontján is előléptette a várost. Ennek következtében lett példának okáért a Mohács hagyományait meghatározó busójárás a szellemi világörökség része 2009-ben. Pávkovics Gábor és csapata bizalmat és felhatalmazást kaptak arra, hogy folytassák a Szekó József által két évtizedig járt utat. Az ellenzék számára pedig a mohácsi csatavesztés azt jelenti, hogy a negatív, tartalom nélküli kampány eredménye csak bukás lehet.